

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.989 van 21 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 25 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CLAES, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 8 januari 2007 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 11 januari 2007. Op 30 juli 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 3477 op 9 november 2007. Verzoeker verklaarde zich een tweede keer vluchteling op 21 februari 2008. Op 14 april 2008 nam de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Op 18 april 2008 verklaarde verzoeker zich een derde keer vluchteling.
2. Na een vragenlijst te hebben ingevuld en ondertekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoekers dossier op 6 juni 2008 overgemaakt aan het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij werd gehoord op 8 juli 2008.

3. Op 10 juli 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 juli 2008 aangetekend verzonden. Het feitenrelaas en de motivering van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Libanon, van Palestijnse origine te zijn en opgegroeid te zijn in Gaza(Gazastrook). U bent sinds maart 2003 lid van de Fatah. Op 8 april 2005 werd u lid van de brigade al-Aqsa en sinds 16 mei 2005 werkte u als lijfwacht van Abu Bashar, de verantwoordelijke van het bureau van rekrutering in Gaza. In maart 2006 kwam de beweging Hamas aan de macht. Op 12 oktober 2006 kwam een lid van de Palestijnse geheime dienst om het leven, namelijk Ali Chahchak. De volgende morgen werd een begrafenisstoet gehouden. Toen de stoet echter het Ministerie van Binnenlandse Zaken passeerde, ontstond er een rel tussen mensen die deel uitmaakten van de begrafenisstoet en leden van Hamas. Door bemiddeling werd deze rel beëindigd. Een half uur later wensten Hamas-leden het gebouw waarin u woonde, de toren van Saafir 4 (Burj el-Saafir Arba'a) genoemd, te betreden om aldus van op het dak de regio te kunnen bewaken. Dit werd hen verhinderd door enkele lijfwachten, waaronder u, aangezien enkele Fatah-leden in uw gebouw wonen. Er ontstond een discussie, waarbij de Hamas-leden antwoordden dat ze wel op een andere manier op het dak zouden geraken en hierna vertrokken. Er ontstond echter nog een vuurgevecht tussen jullie. Het vuurgevecht stopte pas na tussenkomst van de bemiddelaar Abu Wael. Dezelfde avond echter hoorde u van uw vriend en Hamas-lid Hassan el-Riifi dat u gezocht werd door Hamas, dat u op hun zwarte lijst stond. Eens u op de zwarte lijst staat wordt u volgens uw verklaringen sowieso geëxecuteerd, er was dus geen mogelijkheid tot bemiddelen. Omwille van deze reden besloot u het land te verlaten. Op 26 oktober 2006 verliet u de Gazastrook via Egypte, waar u twee maanden verbleef. U vernam in Egypte dat een andere lijfwacht die bij het conflict betrokken was, Abu Doghmosh, in december 2006 gedood werd door Hamas. Op 8 januari 2007 vluchtte u vervolgens van Egypte naar België, waar u diezelfde dag toekwam. Op 11 januari 2007 vroeg u vervolgens in België asiel aan. U vernam hier nog dat in maart 2007 gevraagd werd in de richting van uw kamerraam. U legde ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw schooldiploma, een telefoonfactuur, een kopie van uw verzekeringskaart, een lidkaart van Fatah (al-Aqsa), vier werkkaarten van uw vader die voor de Mokhabarat werkte, een foto van u, uw broer en uw vader, samen met Arafat, twee attesten van Fatah die aangeven dat u lid van Fatah was, een brief van Fatah, zeggende dat u na het verspreide communiqué van de executieve macht van Hamas gevaar loopt, een kopie van het perscommuniqué van de executieve macht van Hamas waarin uw naam geciteerd wordt, een krantenartikel ter staving van de algemene situatie in uw regio en een communiqué en een internetartikel omtrent de dood van Doghmosh. Het Commissariaat-generaal nam op 31 juli 2007 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 9 november 2007 een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van subsidiaire beschermingsstatus nam. Op 21 februari 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd bij beslissing van 14 april 2008 niet in overweging genomen. Vervolgens diende u op 18 april 2008 een derde asielaanvraag in. U legt, ter staving van het feit dat u nog steeds gevaar loopt in de Palestijnse gebieden, een kopie van een brief van Hamas en een kopie van een advies van Fatah naar voren. In beide brieven staat vermeld dat u, samen met andere Fatah-leden, gezocht wordt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u in kader van uw derde asielaanvraag onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo verklaart u in kader van uw derde asielaanvraag op het Commissariaat-generaal (CGVS 2) dat uw problemen in de Gazastrook nog steeds gelden en u legt ter staving hiervan een kopie van een brief van Hamas en een kopie van een advies van Fatah naar voren. In beide brieven staat vermeld dat u gezocht wordt (zie gehoorverslag CGVS 2, pp. 2-3). **Gezien uw eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig beschouwd werd vermogen ook de in kader van uw derde asielaanvraag neergelegde brieven niet de appreciatie van het CGVS inzake uw asielrelaas in positieve zin om te buigen**, daar deze door uw neergelegde documenten betrekking hebben op feiten die door het CGVS eerder, in kader van uw eerste asielaanvraag, ongeloofwaardig werden bevonden. Meer nog, wat de door u neergelegde kopieën van brieven betreft dient opgemerkt te worden dat documenten enkel waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig asielrelaas wat in uw geval niet zo blijkt te zijn. Daarnaast verklaart u dat er in juni 2007 gewoerschten waren tussen Fatah en Hamas, dat ze op uw huis geschoten hebben en het huis doorzocht hebben, dat Hamas alle wapens die thuis lagen in beslag genomen heeft, en dat ze uw vader meege nomen hadden. Uw vader is nadien kunnen terugkeren naar huis (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 3). Aan deze door u beweerde feiten kan gezien de bedrieglijkheid van uw eerdere verklaringen geen geloof worden gehecht. Het Commissariaat-generaal wenst eveneens opnieuw op te merken dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in de Gazastrook blijkt dat er in de Gazastrook een reëel risico bestaat van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze algemene vaststelling volstaat echter niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Tijdens het gehoor van 14 juni 2007 verklaarde u dat u sinds maart 2003 lid bent van de Fatah. Op 8 april 2005 werd u lid van de brigade al-Aqsa en sinds 16 mei 2005 werkte u als lijfwacht van Abu Bashar, de verantwoordelijke van het bureau van rekrutering van Gaza. U hanteerde een M 16, en het was normaal dat u met uw specifieke functie een wapen droeg (zie gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 5). Aldus kan uit uw eigen verklaringen worden besloten dat u niet kan worden beschouwd als een burger, zoals bepaald in het artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bovenstaande definitie voor de toekenning van subsidiaire bescherming is bijgevolg niet op u van toepassing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52, §2, 57/6, 2de lid en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat uit de ongeloofwaardigheid van zijn eerste asielaanvraag niet rechtsgeldig kan worden afgeleid dat zijn geloofwaardigheid definitief ondergraven is en de ongeloofwaardigheid van zijn eerste asielaanvraag niet relevant is voor het bepalen van de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging zoals uiteengezet in het kader van zijn huidige asielaanvraag. Verzoeker stelt dat hij onomstotelijk bewijs heeft geleverd dat hij persoonlijk wordt vervolgd door de regerende partij in Gaza aangezien hij als nieuwe elementen in de huidige asielprocedure twee documenten heeft neergelegd, met name een kopie van een brief van Hamas van 1 januari 2008, waarin het Ministerie van Binnenlandse Zaken opgeroepen wordt onder meer verzoeker te arresteren en te bestraffen, en een brief van Fatah van 3 januari 2008 naar aanleiding van het communiqué van Hamas, waarin gesteld wordt dat vermelde personen een groot gevaar lopen bij terugkeer naar Gaza.

2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
3. Met betrekking tot verzoekers asielmotief in de huidige procedure, te weten dat hij niet terug kan naar Gaza omwille van dezelfde redenen aangehaald in zijn eerste asielaanvraag zoals blijkt uit zijn feitenrelaas in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoekers beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 juli 2007 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verworpen bij arrest nr. 3477 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 november 2007. Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen stelt de Raad vast dat uit het arrest van 9 november 2007 blijkt dat de Raad concludeerde tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas omwille van tegenstrijdige verklaringen en oordeelde dat verzoeker bovendien als lid van Fatah naar de Westelijke Jordaanoever kan reizen waar Fatah volledig de macht in handen heeft. Verzoeker heeft alle beroepsmogelijkheden met betrekking tot zijn eerste asielaanvraag uitgeput en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen. De bevoegdheid van de Raad is bijgevolg in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag nieuw aangehaalde stukken en documenten, met name een kopie van een brief van Hamas en een kopie van een brief van Fatah. Voor zover verzoeker in huidig verzoekschrift beweert dat de beslissing met betrekking tot zijn eerste asielaanvraag niet relevant is bij het bepalen van de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging zoals uiteengezet in het kader van zijn huidige asielprocedure gaat hij eraan voorbij dat hetzelfde feitenrelaas wordt voorgehouden, zoals duidelijk blijkt uit de weergegeven feiten in zijn verzoekschrift. De Raad ziet derhalve niet in om welke reden een herhaling van dezelfde asielmotieven in een tweede/volgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn. De tegenstrijdigheden afgelegd in het kader van de eerste asielaanvraag blijven immers ongewijzigd, temeer verzoeker ter ondersteuning van dit ongeloofwaardig relaas een kopie van een brief van Hamas voorlegt, die enerzijds niet in overweging wordt genomen omdat het een kopie is en anderzijds omdat de feiten die vermeld worden in het communiqué van Hamas betrekking hebben op gebeurtenissen die zich afspeelden op het ogenblik dat verzoeker reeds in België was, en een kopie van een brief van Fatah, die niet in aanmerking wordt genomen omdat het een kopie betreft.

Verder wijst de Raad erop dat geen enkele wetsbepaling verbiedt dat in het kader van een tweede/derde asielaanvraag uitspraak wordt gedaan mede op basis van gegevens die in het kader van de eerste asielaanvraag bekend waren. Dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd zou zijn omdat zij voortgaat op het feit dat verzoekers eerste asielrelaas als ongeloofwaardig werd beschouwd, kan derhalve niet worden bijgetreden. Temeer de “nieuwe elementen”, met name twee documenten en een verklaring over de aanhouding van verzoekers vader, wel in overweging worden

genomen door de Commissaris-generaal, aan een onderzoek worden onderworpen en worden besproken in de bestreden beslissing.

4. Verzoekers blote bewering in het verzoekschrift dat hij slechts kopieën kan voorleggen van de documenten van Hamas en Fatah omdat de originele stukken door de Jordaanse Mokhabarat in beslag genomen werden, verandert niets aan de vaststelling dat de gebeurtenissen die beschreven worden in het communiqué van Hamas zich afspelen op 31 december 2007, ten tijde van verzoekers verblijf in België, en dat hij van dit document enkel een kopie voorlegt waarvan de authenticiteit niet wordt gegarandeerd. De Raad wijst er verder op dat ook het antwoord van Fatah op dit communiqué van Hamas een kopie is waarvan de authenticiteit niet wordt gegarandeerd. Dit klemmt des te meer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader een “generaal” is bij Fatah en dergelijk document gemakkelijk kan worden gefabriceerd. Overigens merkt de Raad op dat niet kan worden ingezien waarom Fatah dergelijk document met namen van zijn leden zou verspreiden, gelet op het feit dat alle Fatah leden, al dan niet aanwezig in de Gaza, voldoende op de hoogte zijn van de precaire situatie tussen de verschillende Hamas/Fatah milities. Tot slot wijst de Raad erop dat documenten ter ondersteuning van een asielrelaas enkel in aanmerking kunnen genomen worden als bewijs van vervolgingsfeiten voor zover een coherent en geloofwaardig relaas hieromtrent wordt ondersteund, wat in casu niet het geval is. Deze documenten bewijzen derhalve verzoekers vervolgingsfeiten niet en de Raad wijst er op dat in zijn arrest van 9 november 2007 reeds gewezen wordt op de mogelijkheid van een vestigingsalternatief op de Westelijke Jordaanoever voor iemand die blijft beweren, zoals blijkt uit zijn verzoekschrift en de verklaringen, actief lid te zijn van Fatah en al Aqsa. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen
5. Met betrekking tot verzoekers verklaring tijdens zijn huidige asielaanvraag, met name dat er in juni 2007 geweerschoten waren tussen Fatah en Hamas, dat ze op verzoekers huis hebben geschoten en ze het huis hebben doorzocht en dat ze verzoekers vader hadden meegenomen, merkt de Raad op dat ondanks verzoekers vader blijkbaar een generaal is bij Fatah hij nadien gewoon naar huis kon terugkeren. Uit niets blijkt dat zijn vader wordt geviséerd of vervolgd door de autoriteiten/Hamas in Gaza of dat hij onder druk wordt gezet omwille van de activiteiten waarvoor verzoeker beweert te worden gezocht.
6. Zo verzoeker met betrekking tot het subsidiair beschermingsstatuut wijst op de actuele situatie in Gaza gaat hij eraan voorbij dat de Raad reeds naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag van oordeel was dat verzoeker als lid van Fatah en lijfwacht van een bekend Fatah-lid zonder enige twijfel de bescherming kan krijgen van de Palestijnse autoriteiten op de Westelijke Jordaanoever waar Fatah volledig de macht in handen heeft.
7. Gelet op voorgaande vaststellingen concludeert de Raad dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch maakt hij aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van voornoemde wet.
8. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen

van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.